

ಎತ್ತಿದನ್ನಾಗಲೀ, ಲಾಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿವರ ಮೈ ಸವರಿದನ್ನಾಗಲೀ ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಧರುಮ-ಕರುಮ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಂಥ ಸಾಹೇಬರು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೈಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದವರ ಎದುರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಗುರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರದೇನಿದ್ದರೂ ಕುಳಿತ ಕಡೆಯೇ ದಾರ ಸುತ್ತಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬುಗುರಿ ತೂರಿ ಅಂಗೈ ಮೇಲೆಯೇ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾತಿ!

ಚಿತ್ತರಂಜನ ಸಾಹೇಬರು ಹೊಸಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಎತ್ತಿದ ಕೈಯೇ. ಪ್ರತಿ ಠಾಣೆಯಲ್ಲೂ ಮಹಿಳಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಠಾಣೆಯಲ್ಲೂ ರಾಣಿ ಅಬ್ಬಕ್ಕದೇವಿ ಮಾದರಿಯ ಕೆಲವು ವೀರ ಮಹಿಳೆಯಿರುತ್ತಿದ್ದರು ತಾನೆ? ಸಾಹೇಬರ ಇಮೇಜಿಗೆ ಮಾರುಹೋದವರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಸೇರಿದವರೇ ತಾನೇ? ಸಾಹೇಬರು ನೀಡಿದ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂಡವೂ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು ತಾನೆ? ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕ್ರೀಡಾ ಕೋಟಾದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಹೆಡೆಮುರಿ ಕಟ್ಟುವಷ್ಟು ಶಕ್ತರಿದ್ದರು ತಾನೆ? ಅಂಥದೊಂದು ಸಶಕ್ತ ಟೀಮನ್ನು ಸಾಹೇಬರು ದೈನಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಯಾರಾದರೂ ಆರೋಪ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಿಂತಾಗ ಸಾಹೇಬರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪಟಪಟನೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದನೆಂದರೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, 'ತನುಜಾ... ಆ ನನ್ನ ಫೈಬರ್ ಲಾಟಿ ಕೊಂಚ ತಾರಮ್ಯ ತಂಗಿ... ಯಾಕೋ ಇವನು ಬರೇ ಮಾತಿಗೆ ಬಗ್ಗಂಗಿಲ್ಲಾ ಅಂತಾವನೇ...' ಅಂತ ಕೂಗು ಹಾಕಿದೊಡನೆ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರೂವರೆ ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಫೈಬರು ಲಾಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗಾಂಭೀರ್ಯವಾಗಿ ತನುಜಾ ದೇವಿಯನ್ನುವ ವೀರ ವನಿತೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಆ ಗೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದವರ ಪ್ಯಾಂಟು ಒದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದಂತೂ ಖರೆ.

“ನೋಡೋ ಮನುಸಾ... ಏನೇ ಹಲುಬಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದ್ರಾ ಊರಿನಾಗೆ ಅಲ್ಲಸೊಲ್ಲ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸ್ತಂಡೇ ಇರ್ತೀಯಾ... ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕೈಲಿ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸ್ಕಂಡು ಅದೂನೂವೆ ಕಳಕೊಂಬ್ಯಾಡಾ... ನಾಳೆ ಬೀದೀಲಿ ಹೊಗೋರೆಲ್ಲಾ ಇವನೇ ಕಣ್ಣೀ ಸ್ವೇಷ್ಣನ ಹೆಣ್ಣುಕು ಹಿಡುಕೊಂಡು ಒದ್ದಿದ್ದು ಅಂತ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತೋವಾಗ ಈ ಗಂಡು ಜಲುಮಾನೇ ಬ್ಯಾಡಾ ಅನ್ನಿಸಿಬಿಡುತದೆ... ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೇದಕ್ಕೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ... ನಮ್ಮ ತನುಜಾ ಭಾರೀ ಒಳ್ಳೇಯವು... ಎಲ್ಲಿ ತನಕಾ ಅಂದ್ರೆ ಕೈಯಿಗೆ ಲಾಟಿ ಬರೋ ತಂಕಾ... ಒಮ್ಮೆ ಸಿನಿಮಾ ಶುರು ಆಯ್ತಂದರೆ ಈಗಿನಿಲ್ಲಿದ್ದ್ರಾ ಅವಳ ಲಾಟಿ ಮಾತ್ರ ತಕಾ ತಕಾ ಅಂತ ಕುಣಿತಾನೆ ಇರ್ತದೆ... ನೋಡು, ಒಸಿ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡು...” ಎನ್ನುವ ವಾರ್ನಿಂಗು ಎದುರಿದ್ದವನ ಕಿವಿಗೆ ಮರಣ ಮೃದಂಗದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಬಂದವನೇ, “ಸಾರ್... ಆಯಮ್ಮನ್ನ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ... ನೀವು ಏನ್ ಕೇಳಿದ್ದ್ರಾ ಹೇಳಿಬುದ್ದೀನಿ, ಹೆಣ್ಣುಕು ಕೈಯಾಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತಗ್ಗಿಲ್ಲಾಡಿ...” ಅಂತ ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ರಿಕ್ತಸ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಮೌಖಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಟ್ಟನೆ ಉತ್ತರ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ತನುಜಾಳಂತೆ ಠಾಣೆಯ ಉಳಿದ ಹರೇದ ಹೆಣ್ಣುಕು ತಮಗೂ ಸಾಹೇಬರ ಮೂಲಕ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿಬರಬಹುದು ಅಂತ ಲಾಟಿ ಹಿಡುದುಕೊಂಡು ಕಾದದ್ದೇ ಬಂತು. ಆ ಭಾನ್ಸು ನಾವು ಇರುವವರೆಗಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. “ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸುವುದೂ ಒಂದು ಕಲೆ ಕಣ್ಣಯ್ಯಾ... ಸುಮ್ಮೆ ಲಾಟಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾವನೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಡ್ತಾನೆ ಅಂದ್ಬಾಬೇಡಿ...